

BUTA (10) sb f

sg N buta (3). ◇ G buty (3). ◇ A butę (2). ◇ I butą (1). ◇ pl I butami (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Pycha, chępliwość, zarozumiałość; gloriatio Mącz; animus, arrogantia, fastus, flatus, iactantia, insolentia, spiritus, superbia Cn (10) : BierEz H4v; ForCnR kt; Miąsto Buty wezm s cnotą pokorę BielKom F4v; Gloriatio, sławienie/ pycha/ butą/ chępliwość. Mącz 146d; Więc nie iedno tym/ ále połufzeństwem przodkow wálznych nie butą Polká fkrzydłá fwe rozszerzyłá. GórnRozm Mv; ZawJeft 35; ActReg 86; A nędzna butá żydowkáká/ iuż w ten czás byłá pod iármem Cefárzá pogánkiego. PowodPr 61, 77; Przedię on płynie iák rybá ná wędę/ Przedię on mowi/ ftráciwfyz nábędę. Y nie zániecha połatawfyz fzkuty Tey fwoiey buty. KlonFlis D4.

Synonimy: chępa, chępienie, chępliwość, chlubienie, chłuba, dufanie, nadętość, pycha, sławienie.

Cf BUTLIWOŚĆ, BUTNOŚĆ